

ved en Infurie eller af anden Grund ikke findes paa Tillægsbevillingsloven, hvilke ogsaa ville blive optagne. Jeg har saaledes ikke kunnet finde den Godtgjærelse, som Folkethinget tidligere har været enigt om, at de tidligere Østersforpagtere skulde have, og jeg ser heller ikke Bevillingen til en æret fraværende Kollega, en afgaaet Statsrevisor (A. H. Nielsen: Det findes paa Finantsloven). Der siges, at det staar paa Finantsloven; ja, saa behøves det naturligvis ikke her. Men jeg tvivler som sagt ikke om, at alle disse personlige Bevillinger ville blive givne. Naar jeg dernæst over til, hvad det ærede Flertal siger, at det vil give Mere, navnlig de mere ordinære Bevillinger, da tvivler jeg ikke om, at det ærede Flertal ogsaa der selvsjælgelig vil negte enkelte Beløb, som ere anvendte, hvilke altsaa ville komme for næste Aars Statsrevision; men jeg tvivler aldeles ikke om, at naar Flertallet er parat til at gaa ind paa personlige Understøttelser, til at give Bevillinger til det, som er godt og gavnligt for enkelte Folk, vil det ogsaa — thi jeg tvivler ikke om, at der er Konsekvens og Logik i dets Stilling — være parat til at give det, som er nødvendigt for hele Befolkningen, nemlig almennyttige Foranstaltninger for Staten. Derfor er jeg fuldt overbevist om, at der ikke er nogen som helst Grund til at være Frygt for, at Ekjern-Herning Banen bliver lukket til næste Aar, selv om Flertallets Forslag her bliver vedtaget. Ja, der kommer mere endnu, thi jeg er overbevist om, at Flertallet ikke alene vil give personlige Understøttelser og ordinære Bevillinger; jeg er overbevist om, at naar vi komme til at behandle de ekstraordinære Foranstaltninger, vil Flertallet ogsaa give de dertil nødvendige Bevillinger. Det findes nu ganske vist kun udtrykt af Flertallet overordentlig fint, men jeg maa sige, at den hele Betænkning har et saadant diplomatisk Tilfænit, at jeg meget godt kan forstaa, at Flertallet føreløbig har nøjedes med kun at give Antydninger, hvoraf der saa senere kunde voge noget Andet ud. Naar jeg altsaa forudsætter, at Flertallet, naar Sagen kommer til 3die Behandling, ogsaa vil gaa ind paa Bevillinger til adskillige ekstraordinære Foranstaltninger, grunder jeg den Mening navnlig paa Bemærkninger, som findes paa forskellige Steder i Betænkningen, saaledes f. Ex. Tillæg B. Sp. 555—56 Bemærkningen om nye Kjedler og Dampanker til Skonnerten „Absalon“ hvor Flertallet mener, at disse Beføstninger ikke vilde have været fornødne, dersom Isbryderen var bleven anskaffet, saaledes som Aftalen var i forrige ordinære Samling. Denne Bemærkning har nu ganske vist den Fordel, at den er omtrent af samme Betsaffenhed, som Ræverens Ord til Drengen, da Bogen laa paa

Gulvet; han sagde: Læger Du Bogen op, faar Du Prygl, og lader Du den ligge, faar Du ogsaa Prygl. (Berg: Nei, det var Gatten.) Det ærede Medlem for Veile Amis 2den Valgtreds (Berg) meddeler, at det var Gatten; det er saa sjældent, jeg har den Ære at slutte mig til hans Anskuelser, at det er mig en stor Glæde at kunne gjøre det nu. Forholdet er nemlig det, at, dersom den høitærede Minister havde anskaffet Isbryderen og opført den paa Tillægsbevillingsforslaget, hvad havde det ærede Flertal saa gjort? Saa havde det puttet den ind i Afssnit A. og foreslaaet, at den skulde negtes. Nu har den høitærede Minister ikke forlangt den, og saa faar han paa Sovebet, fordi han ikke har forlangt den. Jeg kan godt forstaa, hvorfor denne Bemærkning er gjort; thi naar Flertallet siger, at det finder det underligt, at den høitærede Minister ikke har anskaffet Isbryderen, saaledes som Aftalen var i forrige ordinære Samling, og naar man saa ser, at denne Aftale, saavidt jeg har kunnet skjønne idetmindste, i sin endelige Form indskrænker sig til denne ene Bemærkning i Finantsudvalgets Betænkning, at Finantsudvalget forventer, at Isbryderen vil blive anskaffet og anvendt inden Aarets Udgang, saa er det klart, at naar Flertallet mener, det er tilstrækkeligt, at Finantsudvalget har udtalt en Forventning om, at Pengene kunne anvendes, saa vilde de Herrer se, at det er meget mere nødvendigt, at det sker, naar der er en Lov, som tvinger Regjeringen dertil. Dersom det ærede Flertal altsaa har fundet det rigtigt, at Isbryderen kunde have været anskaffet i Genhold til en Aftale paa Grund af en Bemærkning i Finantsudvalgets Betænkning, saa kan der virkelig ikke være nogen som helst Tvivl om, at de Herrer ikke ville blive staaende paa det Standpunkt, at de negte noget af de Beløb, som ere bundne enten ved Lov eller ved kontraktmæssig Forpligtelse fra Statens Side. Det ærede Flertal indskrænker sig imidlertid ikke til denne ene Bemærkning alene for at vise, at de agte at gaa videre. Jeg ser nemlig, at det ærede Flertal i Betænkningen, Side 527—28, efterat have sagt, at det foreslaar at udstemme visse Beløb, siger, at det foreslaar derhos at optage paa nærværende Lovforslag den ved særlig Lov begjærede Bevilling til Bygningsarbejder ved Charlottenlund Slot, eftersom disse Arbejders Betydning ses at være betinget af, at de udføres i det foreslaaende Foraar. Det ærede Flertal anbefaler altsaa denne Bevilling, udelukkende fordi det ses, at dette Arbejdes Betydning betinges af, at det udføres i det foreslaaende Foraar, men naar man nu gennemgaar de andre Bevillingsforslag, der ere fremsatte af Regjeringen, vil det ses, at netop det Samme er